

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicationem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Fasciculus Exercitiorum Et
Considerationum, De Præcipuis Veritatibus Christianæ Fidei Et Sapientiæ -
Ad efformationem Christianæ vitæ, consecutionem salutis æternæ
collectus: & usui accommodatus

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066332

Exerc. 1. De Notitiâ sui Nibili.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45396

EXERCITIORUM P A R S XIV.

Erga Semetipsum & Noti- tiam sui.

EXERCITIUM I.

De Notitia sui Nihili.

I. **S**tatue te coram te, & ingredi, atque
descende usque ad fundum Nihil tui.

2. Abyssus est, quam nec pertransire,
nec perscrutari plenè in æternum poteris. Quis
enim intelligat Nihil, aut quid sit Nihil: de quo
nec cogitari, nec dici, nec sciri, potest Nihil; nisi
Nihil.

3. Prò: quanta vilitas, quanta abjectio,
quanta miseria est Nihili? Si canis mortuus sis,
si putredo, si vermis contritus, si fax, putor,
stercus, si quæcunque & qualiscunque fæditas,
turpitude, ac spurcicia sordium, tabescentium-
vè cadaverum, non es adhuc omnino, neque
penitus vilis, quia neque penitus Nihil: ac ideo,
ista ad vilitatem Nihili, æstimationem habent ali-
quam, usumque aliquem sui: habent bonitatem
Entis, existentis à parte rei: at vero Nihil, pror-
sus est Nihil: valet, & utile est ad Nihil.

3. Hoc Nihil cum tu sis, & quidem à Na-
turâ, & ab Essentiâ, & ex temetipso sis; in istud-
que

V.P. Druzb. Op. V.

Ff

que

Drus
ick
4801
II
V

que Nativum tuum Nihilum, velut in centrum
 toto pondere tendas, ac in illud resolvi exigi
 omnique momento in illud recidere idoneus, &
 paratus sis; ita quidem, ut non esse idoneus, &
 paratus, non possis: nisi te unica, eaque gratia,
 ac tibi nullatenus debita Dei omnipotentis
 atque Bonitas, extra hoc Nihilum, continuat
 semper conservationis beneficio teneret. Jam
 statue de te, quod iudicium, quis sensus, quanta
 æstimatio tui, debeatur tibi, & à Deo, &
 te ipso, & ab omni alio Ente Creato?

5. Statue apud te cuius amentia, & quam
 non solum iniqua, sed omnino emotæ, nullius
 que mentis sit, velle, exigere, expectare, vel
 minimam æstimationem, laudem, curam, ratio-
 nemque tui?

6. Statue apud te, quid, & quis sis verè? quid
 possis? quid habeas? ad quid idoneus, & utilis
 sis? quid merearis? quo dignus sis? Utique
 te, tuaque attendis, hæc sunt, Nihil: si autem
 aliena spectas; hæc quoque sunt, ratione tui
 Nihil: & acquirunt tibi nihil, quoniam aliena
 sunt.

7. Ergo in hoc Nidulo tuo, in hoc (inquam)
 Nihilo tuo, & nihilo tui, jugiter, immobiliter
 æternaliter habita: & noveris, & profitearis
 quam sit tibi curta, quam misera, quam nulla
 supellex.

P R A X I S.

Aldite me, audite Creaturæ: Audi me Creator
 factor meus: Confessionem simul, & confiteor
 nem meam. Confiteor omni Creaturæ, & ipsi
 mihi, & ante omnia DEO Creatori meo, quia nihil
 sum.

sum: quia omnis substantia mea, est merum, purum-
que nihil ante DEUM, ante meipsum, & ante omne
quidquid est Creatum. Nidus meus, nihilum. Patria
mea, genealogia mea, genus meum, esse meum, opus
meum, posse meum, meritum meum, gloria, gloria-
tioque mea, merces & premium meum, Nihil est;
nihil omnino, millies, milliesque nihil. Hoc mihi no-
men, hæc substantia, hæc possessio, hæc Virtus. hæc
energia, hoc totum, solum, unumque, ego nihil, &
per omnia, atque ad omnia nihil: neque aliud esse
possum: neque capax esse, ut aliquid sim, esse possum.
O DEUS meus: qui solus metiri potes universum ni-
hilum meum: tu solus etiam deduc me in cognitio-
nem, & servame in cognitione, in æstimatione, in
confessione, in confusione nihili mei: de cætero, mi-
serere mei secundum magnam misericordiam tuam,
sicut potes, sicut scis, sicut vis.

EXERCITIUM II.

De Notitiâ suæ Cæcitatîs.

1. **S**tatue te coram te: & descende in abyssalem
fundum cæcitatîs tuæ, ignorantîæ tuæ,
stultitiæ tuæ, errabilitatis, errativitatisque tuæ.

2. *Abyssus abyssum invocat.* Ex nihilo, quid *Pf. 41. 3.*
nisi cæcitas omnis emanet? quid nisi privatio &
absentia lucis omnis omnino procedat? Quam
est mihi essentielle nihilum esse; tam est inna-
tum, & inexpedibile ab esse meo, cæcum, imò
cæcitatem, esse.

3. Cæcus sum in Divinis, cæcus in creatis,
cæcus in alienis, cæcus in meis rebus: cæcus
(& maximè quidem) in ipso me: stultus maximè,
imprudens maximè, erroneus maximè, dubius
maximè

DRUR
ICKI
: asca
II
V